

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
41/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. április 29.

A C-340/08. sz. ügyben hozott ítélet
M és társai

Az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal gyanúsíthatóan összeköttetésben álló személyek pénzeszközeinek befagyasztása nem terjedhet ki a házastársaiknak folyósított bizonyos társadalombiztosítási ellátásokra

A pénzeszközök befagyasztását elrendelő rendelet csak azon vagyona alkalmazandó, amelyet terrorista tevékenységek támogatására használhatnak fel

Az Egyesült Nemzetek Szervezete egyes határozatainak végrehajtása érdekében a Tanács rendeletet¹ hozott, amely elrendelte az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló, az ENSZ által összeállított listán szereplő egyes személyek pénzkészleteinek és egyéb pénzügyi forrásainak befagyasztását. A rendelet konkrétan megtiltja, hogy közvetlen vagy közvetett módon pénzeszközöket bocsássanak rendelkezésre e személyek részére vagy javára. A rendelet azonban kivételt enged meg, ha a tagállamok úgy vélik, hogy e pénzeszközök alapvető kiadások fedezéséhez, például élelmezéshez szükségesek.

A brit államkincstár úgy vélte, hogy a rendelet tiltja a listán szereplő személyek házastársai számára juttatott társadalombiztosítási, illetve szociális segélyezési ellátások – mint például jövedelem-kiegészítés, rokkantsági pótlék, családi támogatás, lakhatási támogatás, helyiadó-kedvezmény – nyújtását. E pénzösszegek ugyanis a háztartás alapvető kiadásainak, így például a közös étkezésekhez szükséges élelmiszervásárlás költségeinek fedezésére szolgálhatnak. Ebben az esetben pedig közvetve a listán szereplő házastársaik javára bocsátják rendelkezésre azokat.

Mindazonáltal a brit államkincstár úgy határozott, hogy a listán szereplő személyek házastársai kivételt képezhetnek, és bizonyos feltételek mellett megkaphatják ezen ellátásokat. Először is e házastársak a háztartás minden tagja után csak 10 GBP-t (körülbelül 11 euró) vehettek fel készpénzben arról a bankszámláról, amelyre az ellátásokat utalták. Másodszor a házastársaknak havi elszámolást kellett küldeniük a kincstár részére, amelyben részletezték a megelőző hónapot érintő valamennyi kiadásukat, mellékelve a megvásárolt árukra vonatkozó számlákat és a vonatkozó havi bankszámlakivonatokat másolatát. Harmadszor az engedély figyelmeztette az érintett házastársat arra, hogy bűncselekménynek minősül az, ha készpénzt, pénzügyi követelést vagy egyéb gazdasági erőforrást ad át a listán szereplő házastársa részére.

Az érintett házastársak vitatták e határozatot, azzal érvelve, hogy a szóban forgó ellátások nem tartoznak a tilalom hatálya alá. Az ügyben eljáró House of Lords azt kérdezte a Bíróságtól, hogy a megjelölt személy házastársa részére folyósított ilyen társadalombiztosítási, illetve szociális segélyezési ellátásokra vonatkozik-e annak tilalma, hogy közvetve vagy közvetlenül pénzeszközöket bocsássanak a megjelölt személyek rendelkezésére.

¹ Az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánban történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, a 2003. március 27-i 561/2003/EK tanácsi rendelettel (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 2. kötet, 91. o.) módosított, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.).

A Bíróság megállapítja, hogy mivel a rendelet és az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa e rendelet által végrehajtani kívánt határozatának különböző nyelvi változatai között bizonyos eltérések vannak, a rendeletet a célja, azaz a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem alapján kell értelmezni. A pénzeszközök befagyasztásának célja annak megakadályozása, hogy az érintett személyek hozzáférjenek bármilyen jellegű gazdasági vagy pénzügyi erőforráshoz, amelyet terrorista tevékenységek támogatására használhatnának fel. E célt pontosabban úgy kell érteni, hogy a pénzeszközök befagyasztása csak arra a vagyoni terjed ki, amely terrorista tevékenységek támogatására használható pénzeszközökre, árukra vagy szolgáltatásokra váltható.

A Bíróság szerint a brit államkincstár által adott értelmezés, amely szerint az államtól támogatásban részesülő házastársak közvetve pénzeszközöket bocsátanak a házastársaik rendelkezésére, nem alapul semmiféle olyan veszélyen, hogy a kiutalt összegekkel visszaélve azokat terrorista tevékenységek támogatására használják fel.

Nem támasztották alá, hogy az érintett házastársak továbbadnák e pénzeszközöket a házastársuknak ahelyett, hogy háztartásuk alapvető kiadásaira fordítanák azokat. A pénzeszközökkel való ilyen visszaélésre egyébként kiterjed a rendelet által előírt tilalom, és az a hatályos nemzeti jog szerint bűncselekmény.

Nem vitatták, hogy az érintett házastársak a kérdéses pénzeszközöket ténylegesen azon háztartás alapvető szükségleteinek fedezésére használták fel, amelynek a listára felvett személyek is tagjai.

Márpedig nehezen hihető, hogy e pénzeszközök terrorista tevékenységek támogatására alkalmas eszközökre válthatók, hiszen az alapeljárásban szereplő ellátások mértékét úgy határozták meg, hogy azok szigorúan csak az érintett személyek létszükségleteit fedezzék.

Így a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy **azon előny**, amelyhez a listán szereplő személy közvetve juthat a házastársának folyósított szociális juttatásokból, **nem veszélyezteti a rendelet céljának elérését**.

Következésképpen a Bíróság megállapítja, hogy olyan körülmények között, mint amelyek a jelen esetben is fennállnak, a **rendelet nem alkalmazandó a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listára felvett személyek házastársainak juttatott társadalombiztosítási, illetve szociális segélyezési ellátások nyújtására**.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499